

Α' Αρσάκειο –Τοσίτσειο Λύκειο Εκάλης Κική Δημουλά

Εργασία των μαθητών: Αμανατίδη Κων/νου
Σιακάρα Βασίλη

Ερευνητική Εργασία Α' Λυκείου:
Επι-σκέψεις στο εργαστήρι ενός ποιητή

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ▶ Το πατρικό της όνομα είναι Βασιλική Ράδου. Γεννήθηκε στην Αθήνα τον Ιούνιο του 1931 . Το 1952 παντρεύτηκε τον ποιητή και πολιτικό μηχανικό Άθω Δημουλά, με τον οποίο απέκτησε δύο παιδιά, τον Δημήτρη (1956) και την Έλση (1957). Εργάστηκε ως υπάλληλος στην Τράπεζα της Ελλάδος από το 1949 έως και το 1973. Για μια οκταετία εργάστηκε αποσπασμένη στη σύνταξη του περιοδικού *Κύκλος* και άρχισε να εντάσσεται σε πιο φιλολογικούς κύκλους.

ΠΡΩΤΕΣ ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ

- Η πρώτη της ποιητική συλλογή με τίτλο «*Ποιήματα*» δημοσιεύεται το 1952 εν αγνοία της. Την πρωτοβουλία αυτήν την είχε πάρει ο θείος της που είχε ανακαλύψει με τον δικό του τρόπο το ταλέντο της. Σταδιακά, η ίδια αρχίζει να γίνεται πιο δημόσιο πρόσωπο και ξεκινά να εντάσσεται σε ένα κύκλο φίλων ποιητών και ανθρώπων της τέχνης, και έτσι η κοινωνική της ζωή περιστρέφεται γύρω από διανοουμένους ανθρώπους. Η Κική Δημουλά έχει να επιδείξει ένα μικρό σε έκταση αφηγηματικό έργο, μία επιλογή του οποίου περιέχεται στο βιβλίο της *Εκτός Σχεδίου*.

Η ΡΑΓΔΑΙΑ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ

➤ Το 2002 εξελέγη τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, η τρίτη μόλις γυναίκα. που έτυχε αυτής της τιμής, από το ανώτατο πνευματικό ίδρυμα της Ελλάδας. Οι βραβεύσεις για την Κική Δημουλά συνεχίστηκαν το 2009 με το Ευρωπαϊκό Βραβείο Λογοτεχνίας για το σύνολο του έργου της και το 2010 με το Μεγάλο Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας, επίσης, για το σύνολο του έργου της. Ποιήματά της έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες του κόσμου.

Άλλες παλαιότερες σημαντικές της βραβεύσεις είναι:

- 🕒 1964, Εύφημη μνεία από την ομάδα των δώδεκα
- 🕒 1972, δεύτερο κρατικό βραβείο ποίησης
- 🕒 1989, πρώτο κρατικό βραβείο ποίησης

Χαρακτηριστικά ποιητικής γραφής

- ποίηση εσωτερικού χώρου που ξεκινάει από την καθημερινότητα
- αφαιρετικότητα
- ανθρωποκεντρική ποίηση
- βιωματικότητα
- ειρωνεία και αυτοσαρκασμός
- υπερρεαλιστικές καταβολές
- έκδηλη αφηγηματικότητα
- διαλεκτική ανάπτυξη του ποιήματος, που ξεκινά από το συγκεκριμένο και το υλικό, για να καταλήξει στο αφηρημένο

Λογοτεχνικές τεχνοτροπίες στην ποίησή της

- μετασυμβολισμός «ανανεωμένος συμβολισμός: υπαινικτική διαδοχή λέξεων και εικόνων, για να αποδοθούν εντυπώσεις και συναισθήματα: συνειρμική λειτουργία τής μνήμης, αφαίρεση, επιθυμία για αναζήτηση μιας αυθεντικής ζωής: απουσία ρητορισμού, συμβολιστική αποτύπωση του εσωτερικού και εξωτερικού κόσμου»
- νεοϋπερρεαλισμός / μεταϋπερρεαλισμός «μπόλιασμα τού υπερρεαλισμού με τη μεταφυσική, με υπαρξιακές ανησυχίες, ελεγμένος αυτοματισμός, ερμητικότητα, έντονο το άλογο στοιχείο»

-
- ουσιαστική ή πνευματική ποίηση με εσωτερική αναδίπλωση, επιδίωξε να κατονομάσει εσωτερικές διαθέσεις ή καταστάσεις, επικεντρώνοντας στα θέματα: ζωή, θάνατος, χρόνος
 - υπαρξιακή ποίηση: έκφραση υπαρξιακής αγωνίας που τείνει σε φιλοσοφικό στοχασμό· έκφραση άγχους, φόβου, αβεβαιότητας και αίσθησης αδιεξόδου. Θέματα: το βίωμα του θανάτου η διάψευση των οραμάτων, η φθορά του χρόνου, η κοινωνική λειτουργία της ποίησης. Αποφθεγματική διατύπωση.

Η συλλογή « Το Λίγο του κόσμου»

- ▶ Δημοσιεύτηκε το 1971 και τιμήθηκε με το Β' Κρατικό Βραβείο Ποίησης
- ▶ Ο τίτλος της συλλογής αντλείται από ομώνυμο ποίημα (όπου το Λίγο γράφεται με κεφαλαίο γράμμα) και μπορεί να διαβαστεί ως έλλειμμα ζωής , δηλαδή το «λίγο» των προσδοκιών και των ονείρων μας που πραγματώνονται · «λίγο» είναι αυτό που ζούμε μπροστά σ' αυτό που προσδοκούμε, λίγη είναι η ανθρώπινη επικοινωνία μπροστά στην ανάγκη για υπέρβαση της μοναξιάς, λίγο είναι και το βάπτισμά μας στα πάθη και τις εμπειρίες που θα έπρεπε να ζούμε· λίγη ακόμη κάνουν τη ζωή μας η αλλοτριωτική καθημερινότητα και η φθορά που επιφέρει ο χρόνος.
- ▶ «Το Λίγο του κόσμου» θα μπορούσε, επίσης, να είναι και όλες αυτές οι μικρές, λίγες κι ασήμαντες αφορμές που στην ψυχή της ποιήτριας επανασηματοδοτούνται, για να δώσουν έναν καίριο για εκείνη προβληματισμό (ένα άγαλμα, για παράδειγμα, την οδηγεί σε μια ποιητική αναζήτηση της θέσης της γυναίκας ανά τους αιώνες).

Χαρακτηριστικά τής ποιητικής της γλώσσας

- ▶ ανατρεπτική, αιρετική, μικτή, με καθαρευουσιάνικους ακκισμούς, γυμνή από κάθε έκδηλη συναισθηματική φόρτιση
- ▶ προσφιλές μοτίβο: η προσωποποίηση
- ▶ γλώσσα πικρά ειρωνική έως και (αυτο)σαρκαστική
- ▶ απουσία ρήματος
- ▶ ονειρική λογική και γλωσσική «αναρχία»
- ▶ ανθρωπομορφισμός (λέξεις, έννοιες, πράγματα – πρόσωπα)

Γνωστά ποιήματα

- «Χαίρε ποτέ»
- «Ο πληθυντικός αριθμός»
- «Φωτογραφία 1948 »
- «Συνέντευξις»

ΠΗΓΕΣ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ :

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%94%CE%B7%CE%BC%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%AC

ΦΩΤΟΔΕΝΤΡΟ : http://fotodendro.blogspot.gr/2013/08/blog-post_24.html

Κ. Δημουλά, Εργογραφία – Ανθολογία – Απαγγελία, εκδ. Η Καθημερινή

ΣΧΟΛΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ «ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ»